

Чл. 16.) Условіята за апелация като са изпълнятъ чрѣзъ записване въ Протокола и направеното дѣйствиѣ като са забѣлѣжи отъ задъ на прозбата, тя са връща на *Писалището за възлаганіята*.

Чл. 17.) Чиновникътъ, който е надъ Протокола, по заповѣдь на Писалището испраща извѣстително писмо до отговорника (тѣжкимъ) или до негова повѣренъ, което означава името, прѣкора и жилището на зетия поржчителъ за апелацията, вида и количеството на залога, и на конецъ мѣстото дѣто са е оставилъ (*депозитиралъ*).

Чл. 18.) Ако противникътъ заеви че показанный отъ тѣжителя поржчителъ не е достовѣренъ, или че залогътъ не е достаточенъ, и докаже основността на своето заевленіе, тогазъ по рѣшеніе на Писалището зема са другъ поржчителъ отъ тѣжителя, и са допълня залогътъ съ друго количество достатъчно да плати отсѣденото.

Чл. 19.) *Писалището за възлаганіята* е длъжно да зема за поржители само онѣзи лица, които сѣ подданицы на Императорското Правителство.

Чл. 20.) Когато са противопологатъ законны причини, които докарватъ изгубванъето на правото за сѣдбата, поднесената прозба за тѣзи сѣдба не са отхвърля отъ Писалището, но са възлага на надлежното сѣдебно Началство.

Чл. 21.) Ако нѣкой, като е поднесълъ прозба за сѣдба за да са възложи на нѣкое Сѣдилище, не изпълни нѣкои отъ изыскванытъ условія, Сѣвѣтътъ нѣма отговорность за тѣетата, която може да му са случи отъ туй.

Чл. 22.) Дѣлата на Протокола на *Сѣвѣта за възлаганіята* са извършватъ отъ единъ управитель, отъ потрѣбнытъ протоколлисты, и отъ служителитъ за призоваваніята.

Чл. 23.) Сичкытъ документи, които са доносятъ въ Сѣвѣта, даватъ са на управленіето на Протокола, и сѣкой отъ тѣхъ като са протоколира безъ отлаганъе въ нарочно опредѣленна книга, предава са чрѣзъ Писалищныя Протоколлистъ на Предсѣдателя.